

De dieren van het circus waren vol spanning aan het wachten.

Vandaag brachten de ooievaars de nieuwe babydieren!
Het kleintje van mevrouw kangoeroe was er al. De kindjes van

mevrouw giraf en mevrouw grizzly waren ook op komst.

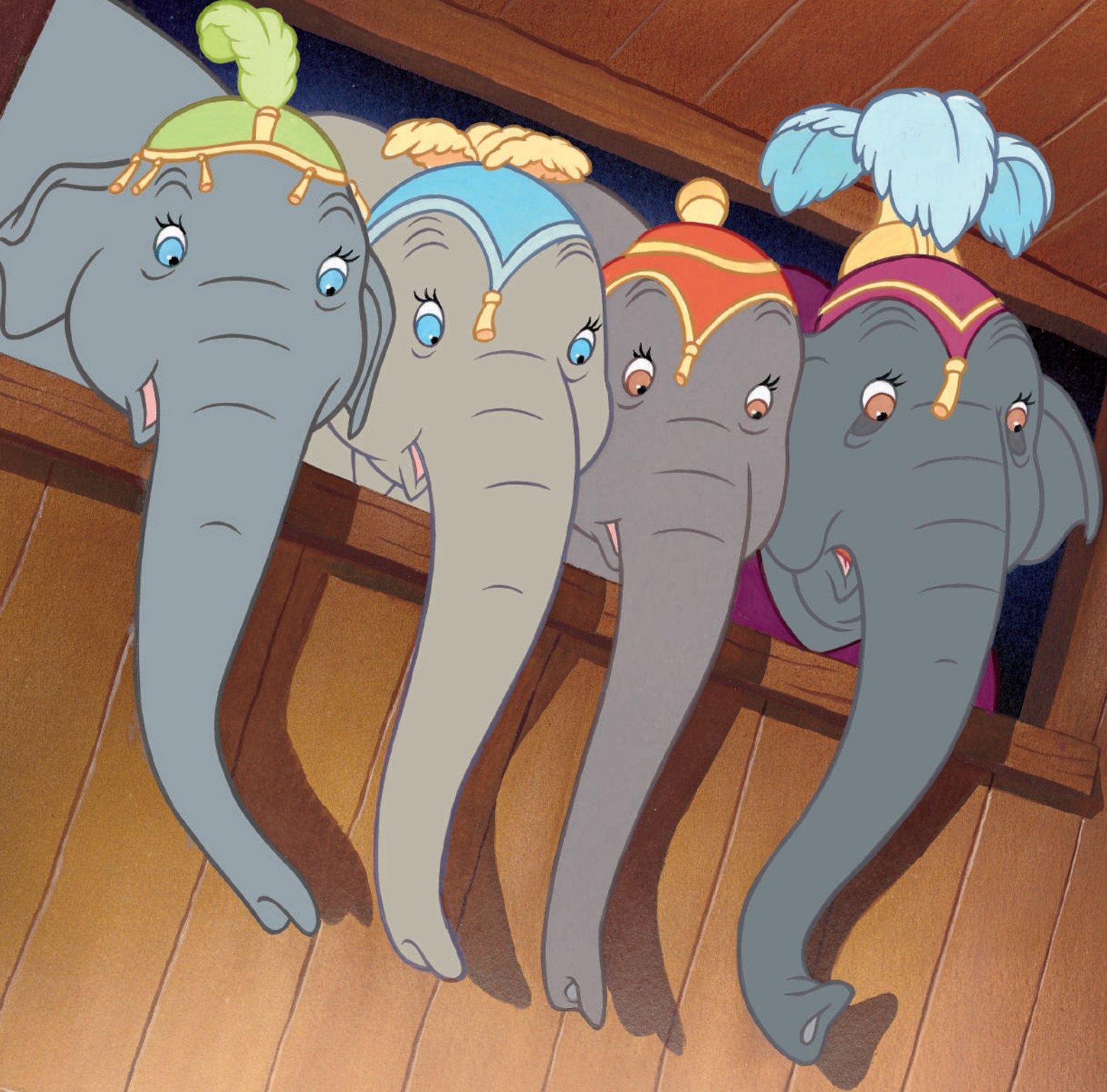
Mevrouw tijger had veel geluk. Zij kreeg wel vijf baby's!

Jammer genoeg was er geen baby'tje bij voor

mevrouw Jumbo. En ze had er dit jaar

nog zo op gehoopt...

De ochtend daarna vertrok het circus met de trein naar de volgende stad. Plotseling landde een ooievaar buiten adem op de wagon van de olifanten: 'Woont hier een mevrouw Jumbo? Ik heb een pak bij me voor haar!'

Met haar slurf maakte mevrouw Jumbo het pakje voorzichtig open.

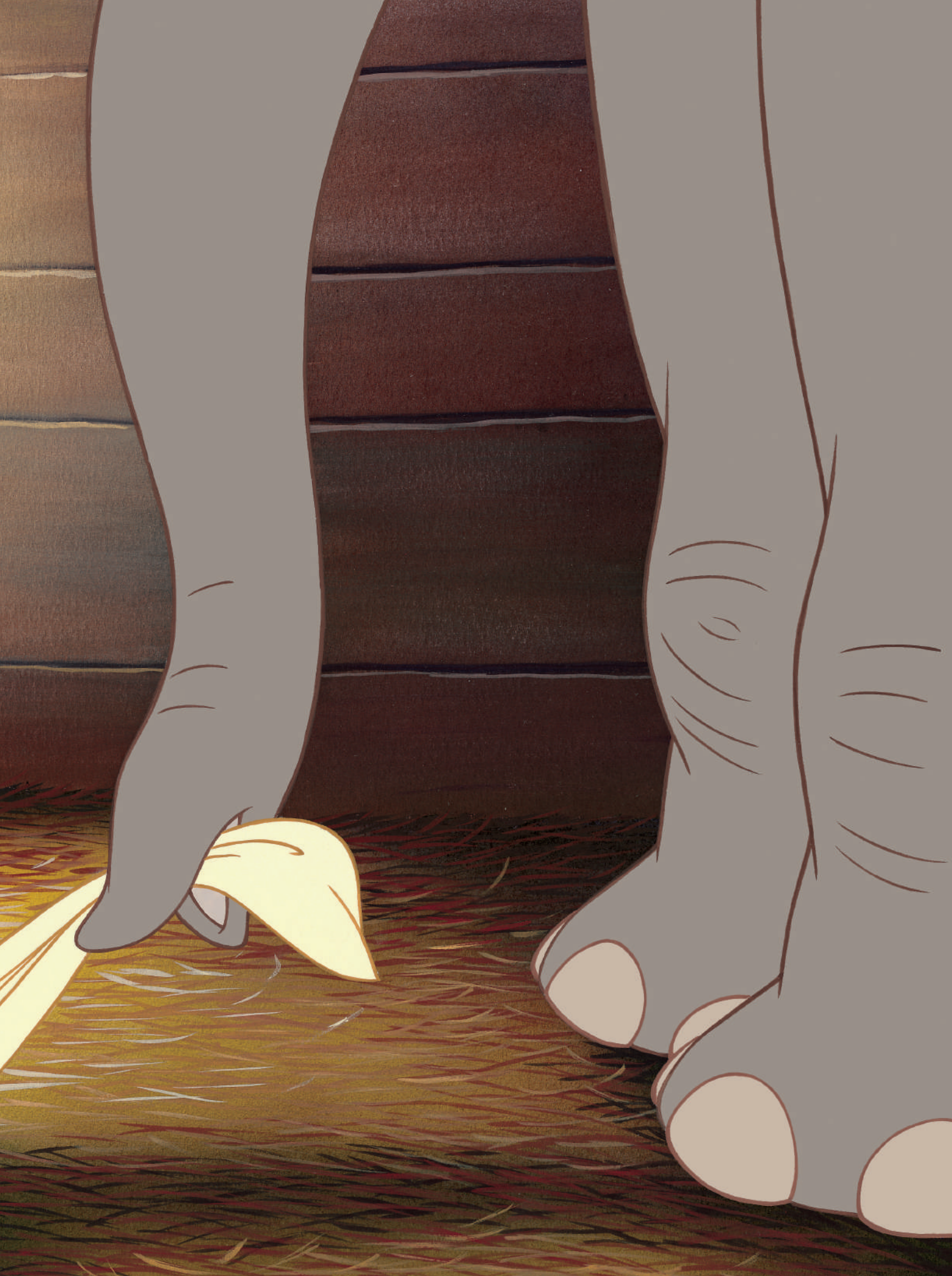
Eindelijk was haar kleintje aangekomen! Wat was mevrouw Jumbo blij!

Dombo, zo heette het nieuwe olifantje, was heel lief en klein, met grote blauwe ogen.

‘Wat een prachtbaby’, zeiden de olifanten in koor.

Mevrouw Jumbo was heel trots. ‘Dit is de mooiste dag van mijn leven’, zei ze, en ontroerd pinkte ze een traantje weg.

Maar toen zagen de olifanten Dombo's oren. 'Kijk eens,' lachten ze, 'zijn oren zijn wel zo groot als het zeil van een boot!' Mevrouw olifant liep rood aan, zo boos was ze. Ze kon het niet verdragen dat iemand haar lieve, kleine Dombo uitlachte. 'Raak hem niet meer aan,' riep ze boos, 'of jullie krijgen met mij te doen!'

